

Κόσμος και...μη

Επιμέλεια **ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ**

ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Να βάλουμε τους ανθρώπους πάνω από το τσιμέντο και τα τούβλα

Την περασμένη Κυριακή ήμουν προσκεκλημένος στην εκδήλωση της ΑΧΕΠΑ για την εγκατάσταση νεοκλεγμένων αξιωματούχων και εκείνο που μου έμεινε ήταν η πολιτισμένη ατμόσφαιρα και ο αλληλοσεβασμός ανάμεσα σ' αυτούς που αποχωρούσαν και τους αντικαταστάτες τους. Ακούσαμε εγκώμια για τους μεν και τους δε, δόθηκαν αναμνηστικά δώρα σ' αυτούς που αποχωρούσαν και ευχές για επιτυχημένη θητεία στους αντικαταστάτες τους. Ενώ έβλεπα αυτά, ο νους μου πήγε στην... Κοινότητα, όπου τέτοιες φιλοφρονήσεις είναι άγνωστες και γι' αυτό υπάρχουν ανησυχίες για σκληρές κόντρες στην Εκτακτη Γενική Συνέλευση μεθαύριο Κυριακή, όπου τα μέλη θα πρέπει ν' αποφασίσουν αν το «Κοινοτικό Μέγαρο» θα παραμείνει ιδιοκτησία της Κοινότητας, όπως προτείνει η Επιτροπή Εργασίας, ή να πωληθεί όπως θέλει το διοικητικό συμβούλιο. Μια απόφαση σημαντική, βέβαια, που όμως δεν πρέπει να γίνει αιτία ενός ακόμη δικασμού μέσα στον φορέα.

Δεν λέω πως δεν πρέπει να υπάρχουν διαφωνίες, αφού η διαφορετική γνώμη είναι χρήσιμη για την πρόοδο και αλίμονο αν δεν έχουμε δικαίωμα να διαφωνούμε, αλλά όχι χάριν της διαφωνίας. Δυστυχώς, στην Κοινότητα τα μέλη δεν ξέρουν πώς να διαφωνούν και για ψύλλου πήδημα πάνε στα άκρα, όπως είδαμε στις συμπλοκές για τη συμφιλίωση με την Αρχιεπισκοπή, ή στην περιονική συνέλευση για την πώληση του κτηρίου στο Πάτινγκτον.

Κάποτε θα πρέπει, επιτέλους, να διερωτηθούμε πώς θα μπορέσει αυτός ο μεγάλος φορέας να επιβιώσει στο μέλλον με μόνιμη κατάσταση τον δικασμό, το άσβεστο μίσος ανάμεσα σε άτομα και παρατάξεις, τις ύβρεις και

τις συκοφαντίες, όλα δήθεν «για το καλό της Κοινότητας» και ερωτώ: Τα μέλη θα δέχονταν όλα αυτά τα απαράδεκτα και το εκθρικό κλίμα μέσα στις οικογένειές τους; Ασφαλώς, όχι. Γιατί, λοιπόν, τα δημιουργούν στην Κοινότητα; Ή μήπως δεν πρέπει να είναι η Κοινότητα μια μεγάλη οικογένεια;

Είναι τόσο δύσκολο να εκφράσουν τις ανησυχίες τους στην πρόταση της Επιτροπής Εργασίας, ή του διοικητικού συμβουλίου χωρίς να καταφύγουν σε προκλητικούς χαρακτηρισμούς; Είναι τόσο δύσκολο να βάλουμε την αξιοπρέπεια των διαφωνούντων πάνω από το τσιμέντο και τα τούβλα ενός κτηρίου, ή τις προκαταλήψεις και προσωπικές έχθρες; Δεν συμφωνείς με τον Χάρη Δανάλη, ή τον Μιχάλη Τσιλίμο; Με γιά σου και χαρά σου, δικαίωμά σου είναι. Δεν συμφωνείς με τον πρόεδρο της Επιτροπής Εργασίας, Κώστα Παπανικίτα, με γιά σου και χαρά σου, δικαίωμά σου είναι κι' εσένα. Δικαίωμά σου είναι και να αναφέρεις τους λόγους της διαφωνίας σου

και γιατί προτιμάς την μία πρόταση από την άλλη για να πείσεις τα μέλη. Αλλά, καλέ μου συμπατριώτη, δεν είναι δικαίωμά σου να θίξεις την αξιοπρέπεια τους όπως κάνουν τα εξωκοινοτικά διαπλεκόμενα συμφέροντα, όχι μόνο γιατί δεν ηθικό, αλλά επειδή βλάπτεις την Κοινότητα που υποτίθεται ότι αγαπάς.

Δεν αμφιβάλω, ότι η Κοινότητα θα πάει μπροστά όποια και αν είναι απόφαση των μελών για το μέλλον του κτηρίου χωρίς να διχαστούν σε δυο στρατόπεδα, αλλά δεν θα πάει ποτέ μπροστά και τα όνειρα για μεγάλα έργα θα παραμείνουν απατηλά, όσα ενοίκια και αν εισπράτει ο φορέας, αν τα μισά μέλη μισούν και καταδιώκουν τα άλλα μισά. Ειδικά οι ηγέτες των παρατάξεων θα πρέπει να μάθουν να κάνουν υποχωρήσεις, ν' αφήνουν τις προσωπικές τους αντιπάθειες στην εξώπορτα όταν μπαίνουν στην Κοινότητα για να μπορούν να συζητούν ψύχραιμα σαν συνεργάτες και όχι σαν αντίπαλοι, αν πραγματικά ενδιαφερό-

νται «για το καλό» της Κοινότητας.

Μα, προπαντός, δεν πρέπει να παρσύνουν τα παιδιά μας στο μονοπάτι του δικασμού που αυτοί πήραν στην πορεία της Κοινότητας. Ας μην μολύνουν την αθωότητά τους, ας μην σκοτώνουν τον ενθουσιασμό τους, ας μην τα χρησιμοποιούν σαν πιόνια και ας μην τα καταδιώκουν για «αμαρτίες» των γονιών τους. Εγώ, τουλάχιστον, θα υποστηρίξω τους νέους μας, ακόμη και όταν κάνουν λάθη επειδή δεν είμαι αλάνθαστος, ούτε αναμάρτητος, ή άμοιρος ευθυνών. Θα υποστηρίξω τους νέους μας και γιατί δεν έχουμε άλλη επιλογή, επειδή χωρίς αυτούς και αυτές δεν έχει μέλλον η Κοινότητα, που δεν είναι Σύλλογος τύπου Ανω Κρύας Βρύσης, ή... ΣΑΕ(!) και αν εξαφανιστεί δεν θα χάσει η Βενετιά βελόνι.

Η ομογένεια και η Ελλάδα έχουν ανάγκη την αιωνόβια Κοινότητα για την τεράστια προσφορά στο διάβα της ιστορίας της που πρέπει και μπορεί να συνεχιστεί από τους νέους με ευθύνη, συνέπεια και ομόνοια. Οι ηγέτες της Κοινότητας θα πρέπει να προεισιτάσουν από σήμερα τους ηγέτες του αύριο, έστω με αδικαιολόγητη καθυστέρηση πολλών χρόνων, χωρίς αποκλεισμούς γιατί οι νέοι όλων των παρατάξεων ανήκουν στην Κοινότητα. Η οποία δεν τρώει τα παιδιά της, δεν είναι ανθρωποφάγος ο κορυφαίος λαϊκός φορέας μας, αλλά η γενιά μου τα καταδιώκει, τα αποθαρρύνει, τα απογοητεύει και αυτό πρέπει να σταματήσει αμέσως.

Μεθαύριο Κυριακή, οι παρατάξεις πρέπει να δώσουν το καλό παράδειγμα με πολιτισμένη συζήτηση των δύο προτάσεων και να δείξουν ομοψυχία, όποια και αν είναι απόφαση των μελών για τσιμέντο και τούβλα.

Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Οργίστηκαν οι φωστήρες των αγγλόφωνων ΜΜΕ επειδή ο νέος πρωθυπουργός, Τόνι Αμπιτ, δεν διόρισε περισσότερες γυναίκες στην πρώτη κυβέρνησή του. Δηλαδή, τί άλλο περίμεναν; Εμάς τους Έλληνες, πάντως, ενόχλησε η υποβάθμιση του Αθα Συνοδινού, που διορίστηκε παραγίος του Θεσαυροφύλακα, Τζο Χόκι, αντί για υπουργός Οικονομικών όπως αναμενόταν. Ο Τζο Χόκι είναι μια δυναμική προσωπικότητα που θα καθορίζει την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, γι' αυτό ο ρόλος του κ. Συνοδινού θα είναι περιορισμένος. Ο κ. Αμπιτ θα έπρεπε να έχει κοντά του τον κ. Συνοδινό για να τον προστατεύει από τις κακοτοπιές, όπως έκανε δέκα περίπου χρόνια με επιτυχία για τον Τζον Χάουαρντ.

Εξάλλου, εύχομαι να μην μάς δημιουργήσει προβλήματα η νέα υπουργός Εξωτερικών, Τζούλι Μπίσοπ, που άρχισε πολύ άσχημα όταν άνοιξε το στοματάκι της πέντε δευτερόλεπτα μετά την ορκωμοσία της και προκάλεσε την οργή της ινδονησιακής κυβέρνησης. Η κα Μπίσοπ, είπε πως δεν ενδιαφέρει την κυβέρνηση η αντίδραση της Ινδονησίας στην πρόθεση της Αυστραλίας να γυρίζει πίσω στην γειτονική χώρα τα πλοία με πρόσφυγες.

Η απάντηση ήταν άμεση χθες από εκπρόσωπο της ινδονησιακής κυβέρνησης που χαρακτήρισε προσβλητική για την χώρα του αυτή την πρόταση, αλλά και παράνομη σύμφωνα με τους διεθνείς κανόνες. Δεν είμαι σίγουρος αν ο διορισμός της κας Μπίσοπ στο υπουργείο Εξωτερικών ήταν η καλύτερη επιλογή του κ. Αμπιτ, αλλά σωστά θα μου πείτε ότι δεν κέρδισα εγώ τις εκλογές για να διορίζω υπουργούς!

ΠΕΘΑΝΕ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΟΛΗΣ

Με ειλικρινή θλίψη μάθαμε πως πριν μερικές μέρες πέθανε στην Αθήνα ο πρέσβης Γιάννης Καμπόλης, υψηλόβαθμο στέλεχος του υπουργείου Εξωτερικών. Σαν γενικός

πρόξενος της Ελλάδας στο Σίδνεϊ πριν αρκετά χρόνια, ο Γιάννης Καμπόλης, άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις τόσο για την άψογη τέλεση των καθηκόντων του, όσο για το ενδιαφέρον και τις στενές σχέσεις του με την παροικία. Γι' αυτό θεωρείται σαν ένας από τους καλύτερους διπλωμάτες που υπηρέτησαν στην πόλη μας και θα τον θυμόμαστε με μεγάλη εκτίμηση.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο ρεπορτάζ μας που δημοσιεύτηκε πριν μερικές βδομάδες για συγκέντρωση Εργατικών, αναφέραμε λανθασμένα πως ανάμεσα στους παρευρεθέντες ήταν η κα Ντίνα Δαράκη σαν «διευθύντρια των σχολείων της Κοινότητας». Όμως τη θέση αυτή κατέχει αρκετά χρόνια η γνωστή για την πολύπλευρη δράση της στην παροικία, κα Κατερίνα Βέτσικα. Σήμερα θα ήθελα να επανορθώσω, αλλά και να ζητήσω συγνώμη για το λάθος μας τόσο από την κα Βέτσικα, όσο και από την κα Δαράκη.

ΜΙΑ ΓΑΛΛΙΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Απόσπασμα από την επιστολή (γραμμένη στα Ελληνικά!) της Σιμόν Λε Μπαρόν στην UNESCO, (από το βιβλίο της «Μια Γαλλίδα για την Ελλάδα»):

«Μία θεωρία του μισελληνισμού είναι ότι οι αρχαίοι Έλληνες και οι σύγχρονοι δεν έχουν καμία σχέση, ότι οι αρχαίοι μόνο ήταν φορείς του Ελληνισμού. Ξέρουμε, όμως, ότι, εάν υπάρχει ακόμα σήμερα η Ελλάς, στο ίδιο μέρος, όπου οι κάτοικοι μιλάνε την ίδια γλώσσα χιλιάδες χρόνια, το οφείλουμε στους Έλληνες (περίπου 15 εκατομμύρια με τη διασπορά σε όλο τον κόσμο αυτή τη στιγμή) που συνεχίζουν την ιστορία του έθνους τους.

Ο Ελληνισμός είναι τρόπος ζωής, μήνυμα προς την ανθρωπότητα. Έδωσε τα φώτα στον πολιτισμό και συνεχίζει. Στην κορυφή όλων των πανεπιστημίων του κόσμου βρί-

σκουμε Έλληνες καθηγητές. Το να αρνηθούμε αυτό σημαίνει να αρνηθούμε τους εαυτούς μας, την ταυτότητά μας ως πολιτισμένοι πολίτες του κόσμου.

Συνεπώς, απαιτώ την προστασία του ελληνικού λαού από την UNESCO, την εγγραφή του ελληνισμού στην πολιτιστική παγκόσμια κληρονομιά και να παρθούν επείγοντως μέτρα, αφενός εναντίον των ανθρώπων, πολιτικών, δημοσιογράφων ή οποιουδήποτε προτρέπει σε μισελληνισμό, κι αφετέρου για την επιβίωση του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ εξ ονόματος των αδελφών μου Ελλήνων.
«Σιμόν Λε Μπαρόν»

ΠΟΙΗΣΗ

Ήρθες εψές

Ήρθες εψές στον ύπνο μου και μου ψιθύρισε πως απ' τα ξένα μάνα μου εξαναγύρισε Τρέχω ο καλός να σε δεχτώ μπρος στ' ακρογιάλι σου Να γείρω όπως κι έναν καιρό μες στην αγκάλη σου Μα βρίσκω ολέθμο το γιאלό κι έρμα τα κύματα και παίρνω το δρομί και πάω κέρα στα μνήματα Ήρθες εψές στον ύπνο μου και μου ψιθύρισε κι από τα ξένα μάνα μου δεν ξαναγύρισε
Τού Σωτήρη Σκίλη, (1881-1952)

ΚΑΛΟΟ!

- Ο άντρας μου κάνει πολύ καλό κρεβάτι!
- Ερωτιάρης;
- Μπα, επιπλοποιός.

Ακόμη ένα:

- Πόσο έχεις το σάντουιτς;
- Δύο δολάρια
- Και τι βάζεις μέσα;
- Ο,τι θέλεις!
- ΟΚ, βαλε μου 5 σουβλάκια, μια σαλάτα και μια μπίρα.